

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, temeljem prijedloga više sudske savjetnice-specijaliste Natalije Đurašinović, u pravnoj stvari tužiteljice Frane Čipić, Kaštel Gomilica, Marka Marulića 14, OIB:20810231852, zastupan po pun. Martini Radić Šunjić, odv. u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB:51401063283, Split, Spinčićeva 1, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 16.rujna 2026., u nazočnosti zam.pun.tužitelja, a po objavi presude dana 2.listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Prihvaća se glavni tužbeni zahtjev koji glasi:

Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju razliku manje isplaćene naknade troškova prijevoza u iznosu od 931,48 eura neto s kamatama na pojedinačne mjesečne iznose od:

- 12,74 EUR koja teče od 15. srpanj 2018.
- 30,00 EUR koja teče od 15. kolovoz 2018.
- 30,00 EUR koja teče od 15. rujan 2018.
- 9,29 EUR koja teče od 15. listopad 2018.
- 19,64 EUR koja teče od 15. studeni 2018.
- 47,25 EUR koja teče od 15. prosinac 2018.
- 12,74 EUR koja teče od 15. siječanj 2019.
- 5,84 EUR koja teče od 15. veljača 2019.
- 9,29 EUR koja teče od 15. ožujak 2019.
- 5,84 EUR koja teče od 15. travanj 2019.
- 33,45 EUR koja teče od 15. svibanj 2019.
- 16,19 EUR koja teče od 15. lipanj 2019.
- 9,29 EUR koja teče od 15. srpanj 2019.
- 19,64 EUR koja teče od 15. studeni 2019.
- 50,70 EUR koja teče od 15. prosinac 2019.
- 2,39 EUR koja teče od 15. siječanj 2020.
- 2,39 EUR koja teče od 15. ožujak 2020.
- 2,08 EUR koja teče od 15. svibanj 2020.
- 23,45 EUR koja teče od 15. lipanj 2020.
- 54,15 EUR koja teče od 15. srpanj 2020.
- 2,39 EUR koja teče od 15. kolovoz 2020.
- 23,09 EUR koja teče od 15. rujan 2020.
- 19,64 EUR koja teče od 15. listopad 2020.
- 16,19 EUR koja teče od 15. prosinac 2020.

- 9,29 EUR koja teče od 15. siječanj 2021.
- 9,29 EUR koja teče od 15. veljača 2021.
- 12,74 EUR koja teče od 15. ožujak 2021.
- 23,09 EUR koja teče od 15. travanj 2021.
- 9,29 EUR koja teče od 15. svibanj 2021.
- 9,29 EUR koja teče od 15. lipanj 2021.
- 19,64 EUR koja teče od 15. srpanj 2021.
- 5,84 EUR koja teče od 15. kolovoz 2021.
- 16,19 EUR koja teče od 15. listopad 2021.
- 5,84 EUR koja teče od 15. studeni 2021.
- 2,39 EUR koja teče od 15. prosinac 2021.
- 2,39 EUR koja teče od 15. siječanj 2022.
- 9,29 EUR koja teče od 15. veljača 2022.
- 19,64 EUR koja teče od 15. ožujak 2022.
- 12,74 EUR koja teče od 15. travanj 2022.
- 19,64 EUR koja teče od 15. svibanj 2022.
- 2,39 EUR koja teče od 15. lipanj 2022.
- 9,29 EUR koja teče od 15. srpanj 2022.
- 16,19 EUR koja teče od 15. kolovoz 2022.
- 27,87 EUR koja teče od 15. rujan 2022.
- 15,13 EUR koja teče od 15. studeni 2022.
- 8,76 EUR koja teče od 15. prosinac 2022.
- 18,59 EUR koja teče od 15. veljača 2023.
- 9,00 EUR koja teče od 15. ožujak 2023.
- 24,00 EUR koja teče od 15. svibanj 2023.
- 27,00 EUR koja teče od 15. lipanj 2023.
- 6,00 EUR koja teče od 15. srpanj 2023.
- 12,00 EUR koja teče od 15. rujan 2023.
- 9,00 EUR koja teče od 15. listopad 2023.
- 6,00 EUR koja teče od 15. studeni 2023.
- 6,00 EUR koja teče od 15. prosinac 2023.
- 3,00 EUR koja teče od 15. siječanj 2024.
- 12,00 EUR koja teče od 15. veljača 2024.
- 12,00 EUR koja teče od 15. ožujak 2024.
- 30,00 EUR koja teče od 15. travanj 2024.
- 3,00 EUR koja teče od 15. svibanj 2024.
- 6,00 EUR koja teče od 15. lipanj 2024.
- 15,00 EUR koja teče od 15. srpanj 2024.
- 9,00 EUR koja teče od 15. rujan 2024.

do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 1.1.2023. pa do 31.12.2023. po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana trećeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1.1.2024. do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne

operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, dok se za više zatraženo u iznosu od 588,52 eura tužbeni zahtjev odbija.

II. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.068,43 eura po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1.U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda dana 5.srpnja 2023. tužitelj navodi da je zaposlen kod tuženika na radnom mjestu tehničara u operaciji-anesteziranje na Klinici za anesteziologiju, reanimatologiju i intenzivno liječenje i da ima prebivalište na adresi Kaštel Gomilica, Marka Marulića 14. Sukladno tarifnoj zoni trgovačkog društva PROMET d.o.o., autobusna postaja koja je najbliža tužiteljevom mjestu prebivališta pripada III. tarifnoj zoni, za koju prema cjeniku mjesečna pokazna karta iznosila tadašnjih 460,00 kuna mjesečno. Sukladno odredbama čl. 66. st. 1. i 7. TKU/17, odnosno čl. 65. st. 1. i 9. TKU/22, tužitelj da ima pravo na naknadu troškova prijevoza mjesečne karte za III. tarifnu zonu, u mjesečnom iznosu od po 460,00 kuna, a koji iznos da nije isplaćivan tužitelju, već umanjeni. Naime, s obzirom da tužitelj ima pravo na isplatu mjesečne pokazne karte, prema odredbi čl.66.st.17.TKU/17, odnosno čl.65.st.23 TKU/22, tužitelju da je naknada mogla biti umanjena zbog korištenja godišnjeg odmora samo za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora, ali ne i za ostale mjesece u godini kako to pogrešno primjenjuje tuženik. Nadalje, mjesečna karata se kupuje na početku mjeseca na mjesečnoj razini pa da naknadu troškova mjesečne karte nije moguće umanjiti za pojedine dane u mjesecu kada je tužitelj zbog opravdanih razloga bio spriječen dolaziti na posao (npr. bolovanje). Tužitelj u tužbi napominje da u razdoblju od 21.03.2020. do 11.05.2020. uopće nije postojala redovita linija međumjesnog javnog prijevoza zbog pandemije COVID -19, radi čega u navedenom razdoblju ima pravo na isplatu troškova prijevoza po prijeđenom kilometru. Radi navedenog, tužitelj ovom tužbom potražuje razliku između onoga što mu je plaćeno i onoga što mu je trebalo biti plaćeno sukladno odredbama TKU-a na ime naknade troškova prijevoza, sve za razdoblje od 01.06.2018. pa na dalje, uz naknadu parničnog troška.

2.Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu te osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Nadalje, navodi da se protivi postavljenoj tzv. stupnjevitoj tužbi odnosno da nisu ispunjeni uvjeti za stupnjevitu tužbu te predlaže da sud pozove tužitelja da uredi tužbu sukladno odredbama čl.186b Zakona o parničnom postupku, na način da postavi određeni tužbeni zahtjev. Podredno postavlja protutužbu zbog stjecanja bez osnove jer da je tužitelju neosnovano u posljednjih 5 godina isplaćivao

troškove prijevoza za one dana u mjesecu kada je dolazio na posao iako je u tom mjesecu koristio pretežni dio godišnjeg odmora.

2.1.Sud je po podnesenoj protutužbi formirao spis pod novim posl. brojem Pr-134/2025 u kojem je dana 11.ožujka 2025. doneseno rješenje o presumiranom povlačenju (protu)tužbe.

3.Tužitelj je podneskom od 12.svibnja 2025., sukladno raspravnom rješenju suda, uredio tužbeni zahtjev na način da je kao vrijednost predmeta spora označen iznos od 1.520,00 eura te zatražena isplata toga iznosa na ime razlike manje isplaćenog putnog troška na ime mjesečne pokazne karte za III.tarifnu zonu, te po prijeđenim kilometrima za razdoblje od 21.03.2020.-11.05.2020. (ovisno o mjestu rada), sve navedeno za razdoblje od 01.06.2018. do 30.9.2024. sa zakonskom kamatom koja na pojedini mjesečni iznos od 20,00 eura teče od 15.-og u mjesecu za prethodni mjesec sve do isplate, te ujedno zatraženo da se parnični trošak postupka isplati na račun punomoćnika tužitelja.

3.1.Konačno, nakon provedenog financijskog vještačenja te sukladno dostavljenom nalazu i mišljenju vještaka, tužitelj je podneskom od 26.kolovoza 2026. uredio i postavio tužbeni zahtjev na način da je kao glavni tužbeni zahtjev postavljen onaj kojim se traži isplata iznosa od 931,48 eura kada je u razdoblju od 21.03.2020.-11.05.2020. mjesto rada tužitelja bila lokacija Spinčićeva 1 (lokalitet Firule), te podredni tužbeni zahtjev na iznos od 930,05 eura kada je u razdoblju od 21.03.2020.-11.05.2020. mjesto rada bila lokacija Šoltanska 1 (lokalitet Križine)

3.2.Tuženik se u odnosu na tako uređeni tužbeni zahtjev istom usprotivio na način da ističe kako je tužitelj navedenim podneskom, za razliku od podneska od 12.05.2025., dodao i podredni tužbeni zahtjev. Time da je tužitelj izvršio preinaku tužbenog zahtjeva (i to ne povećavanjem visine tužbenog zahtjeva već izmjenom činjeničnog stanja), kojoj preinaci se tuženik protivi, a ukoliko naslovljeni sud dopusti preinaku tužbenog zahtjeva, tuženik osporava osnovu i visinu i glavnog i podrednog tužbenog zahtjeva te ističe prigovor zastare potraživanja za oba tužbena zahtjeva. U glavnom tužbenom zahtjevu tužitelj da potražuje razliku troškova prijevoza tvrdeći da ima pravo na isplatu istih po prijeđenim kilometrima jer da nema adekvatno organiziranog javnog prijevoza, a u podrednom da potražuje razliku troškova prijevoza tvrdeći da mu tuženik nije smio umanjivati visinu cijene mjesečne pokazne karte za dane nedolaska na posao. Dakle, da se radi o dva sasvim različita činjenična opisa, dva sasvim različita osnova. Nadalje, da se protivi djelomičnom povlačenju tužbenog zahtjeva. Naime, tužitelj je potraživao isplatu od 20,00 eura za svaki od 74 mjeseca iz utuženog perioda od 01.06.2018. godine do 30.09.2024. godine tvrdeći kako mu je tuženik za svaki od tih mjeseci pogrešno obračunao i isplatio troškove prijevoza. Međutim, financijskim je vještačenjem utvrđeno kako je tužiteljev zahtjev u cijelosti neosnovan za desetke mjeseci pa tužitelj sada pokušava povući potraživanje za te mjesece. Tuženik se tome izričito protivi. Navodi da tužitelj nije dokazao da kupuje pokazne mjesečne karte iz čega da proizlazi zaključak da ih isti niti ne kupuje. Isto tako da radnik nema pravo na naknadu troškova prijevoza za dane kada nije putovao na posao i s posla tj. da u takvim situacijama poslodavac ima pravo umanjiti visinu cijene mjesečne pokazne karte za dane nedolaska na posao.

4.Sud je tijekom postupka izveo dokaz: čitanjem Odluke KBC Split klasa:121-01/22-01/391, ur.broj:2181-147-47/J.Š.-22-1 od 18.08.2022., Odluke klasa:121-01/22-01/250, ur.broj:2181-147-47/J.Š.-22-1 od 24.05.2022., dvije Odluke KBC Split klasa:121-01/18-01/07, ur.broj:2181-147-02/ZD-18-1 od 23.07.2018. (jednu kad je mjesto rada Spinčićeva 1, drugu kad je Šoltanska 1), Odluku tuženika Klasa:121-01/14-01/74, Ur.broj:2181-147-02/M.J.-15-311 od 6.3.2015., tarifnih zona poduzeća

Promet d.o.o. Split, cjenika usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava Promet d.o.o. Split, cjenika pokaznih karata, te vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije.

5. Glavni tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan na način određen u izreci presude. Tužitelj je popisao parnični trošak.

6. Tužitelj tužbenim zahtjevom potražuje razliku na ime troškova prijevoza za razdoblje od 01.06.2018.-30.09.2024., sve za III. tarifnu zonu, uz iznimku za razdoblje od 21.03.2020.-11.05.2020. kada nije postojala redovita linija međumjesnog prijevoza zbog pandemije Covid-19, prema prijednom kilometru, ovisno o tome je li mjesto rada bilo u Šoltanskoj 1 (lokalitet Križine) ili Spinčićeva 1 (lokalitet Firule).

6.1. Prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu iz podneska od 26. kolovoza 2026., radi se o sporu male vrijednosti zbog čega je u postupku trebalo primijeniti odredbe čl. 457. - 467. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 148/11-pročišćeni tekst 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, u daljnjem tekstu ZPP) budući se tužbeno potraživanje odnosi na potraživanje u novcu koje ne prelazi iznos od 1.320,00 eura (ranije 10.000,00 kn).

7. Tužiteljev radni odnos reguliran je Zakonom o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, dalje: ZR), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, dalje: KU/18), Dodatkom I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 35/19, 78/19, dalje: Dodatak I. KU), Dodatkom II. (NN 92/19), Dodatkom III. (NN 56/20), Dodatkom IV. (NN 3/23), Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 24/17, 128/17, 47/18, 2/19, 123/19, 56/22, 29/24 dalje: TKU).

8. Troškovi prijevoza nisu sastavni dio plaće jer predstavljaju materijalno pravo radnika koje nije utemeljeno na odredbama ZR već na ugovoru o radu i Temeljnem kolektivnom ugovoru za službenike i namještenike u javnim službama (NN 141/12, 128/17, 47/18 i 123/19, dalje u tekstu TKU/17).

8.1. Tužitelj svoje pravo temelji na odredbama Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama.

9. Odredbom čl. 66. st. 1. TKU-a („Narodne novine“ br. 128/2017., 47/2018., 123/2019., 66/2020., u tekstu TKU/17), odnosno čl. 65. st. 1. TKU-a („Narodne novine“ br. 56/2022., 127/2022., 58/2023., u tekstu TKU/22) propisano je da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla, pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra.

9.1. Odredbom čl. 66. st. 7. TKU/17, odnosno čl. 65. st. 9. TKU/22 propisano je ako je od prebivališta, odnosno boravišta zaposlenika do mjesta rada organiziran javni prijevoz, da zaposlenik ima pravo na naknadu troška godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte, odnosno pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte.

9.2. Odredbom čl. 66. st. 17. TKU/17, odnosno čl. 65. st. 23. TKU/22, propisano je ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte, da se zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora.

10. Na okolnost visine potraživanja obavljeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije i računovodstvo, a koje kao stručno, argumentirano i objektivno ovaj sud prihvaća. Vještak je u svojem nalazu i mišljenju naveo da je prema postavljenom zadatku vještačenja te temeljem dokumentacije u spisu, vještak od tuženika zatražio specifikaciju po danima kada je tužitelj radio na adresi Spinčićeva 1 – Firule, kada na adresi Šoltanska 1 – Križine, na što se tuženik očitovao kako je tužitelj radio prema potrebi na oba lokaliteta, bez vođenja točne evidencije o tome u kojem razdoblju i na kojem lokalitetu je radio (korespondencija s tuženikom dostavljena u prilogu pisanog nalaza i mišljenja). Slijedom navedenog, za utuženo razdoblje od 01. lipnja 2018. do 20. ožujka 2020. te od 12. svibnja 2020. do 30. rujna 2024., vještak je izradio dvije varijante izračuna naknade troškova prijevoza, dok je za razdoblje od 21. ožujka 2020. do 11. svibnja 2020. godine izračun u obje varijante bio izvršen prema prijeđenim kilometrima. U varijanti I. izračun naknade troškova prijevoza temelji se na mjesečnoj karti za III. tarifnu zonu javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split, uz pretpostavku da tužitelj obavlja rad na adresi Spinčićeva 1 – Firule, dok se za razdoblje od 21. ožujka 2020. do 11. svibnja 2020. naknada obračunava prema prijeđenim kilometrima za udaljenost od 28,24 km (2 x 14,12 km). U varijanti II. izračun naknade troškova prijevoza temelji se na mjesečnoj karti za III. tarifnu zonu javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split, uz pretpostavku da tužitelj obavlja rad na adresi Šoltanska 1 – Križine, dok se za razdoblje od 21. ožujka 2020. do 11. svibnja 2020. naknada obračunava prema prijeđenim kilometrima za udaljenost od 26,70 km (2 x 13,35 km). Uvidom u dokumentaciju koja je vještaku stavljena na raspolaganje, razvidno je da je u utuženom razdoblju tuženik isplaćivao naknadu koja se odnosi na troškove prijevoza tužitelja pod nazivom Naknada troškova mjesnog prijevoza u visini karte i Naknada troškova međumjesnog prijevoza u visini karte. Nadalje, na zahtjev vještaka, prijevoznik Promet d.o.o. Split dostavio je Cjenike usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu koji su vrijedili u utuženom razdoblju. Vještak napominje kako je prilikom izračuna uzeo u obzir da se zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora (ne ulazeći u pravna pitanja).

10.1. Na temelju stanja u spisu i raspoložive dokumentacije, vještak daje mišljenje i to dvije varijante:

- za razdoblje od 01.06.2018. do 30.09.2024., potraživanje tužitelja po osnovi naknade troškova prijevoza, pod pretpostavkom da tužitelj za razdoblje od 01.06.2018.g. do 20.03.2020.g. te od 12.05.2020.g. do 30.09.2024.g. ostvaruje pravo na naknadu temeljem iznosa mjesečne karte za treću tarifnu zonu, odnosno relaciju Kaštel Gomilica – Split, javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split, te da u razdoblju od 21.03.2020.g. do 11.05.2020.g. ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza po prijeđenom kilometru za lokaciju rada Spinčićeva 1 – Firule, iznosi 931,48 EUR

- za razdoblje od 01.06.2018. do 30.09.2024. godine, potraživanje tužitelja po osnovi naknade troškova prijevoza, pod pretpostavkom da tužitelj za razdoblje od 01.06.2018.g. do 20.03.2020.g. te od 12.05.2020.g. do 30.09.2024.g. ostvaruje pravo na naknadu temeljem iznosa mjesečne karte za treću tarifnu zonu, odnosno relaciju Kaštel Gomilica – Split, javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split, te da u razdoblju od 21.03.2020.g. do 11.05.2020.g. ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza po prijeđenom kilometru za lokaciju rada Šoltanska 1 – Križine, iznosi 930,05 EUR.

11. Sukladno nalazu i mišljenju vještaka tužitelj je uredio tužbeni zahtjev s tim da je kao glavni tužbeni zahtjev naveden onaj kojim se kao mjesto rada određuje lokacija Spinčičeva 1 (lokalitet Firule), a kojim je određena razlika na ime troškova prijevoza od 931,48 eura, a kao podredni onaj kojim se kao mjesto rada određuje lokacija Šoltanska 1 (lokalitet Križine) kojim je određena razlika na ime troškova prijevoza u iznosu od 930,05 eura, dakle tek za 1,43 eura manje u odnosu na glavni tužbeni zahtjev.

11.1. U odnosu na tako uređeni i postavljeni tužbeni zahtjev, tuženik se očitovao u podnescima od 10. rujna 2026., na način kako je to navedeno pod točkom 3.2. obrazloženja ove odluke.

12. Odlukom tuženika klasa:121-01/18-01/07, ur.broj:2181-147-02/ZD-18-1 od 23.07.2018., a koja se primjenjuje od 1.7.2018. za tužitelja je utvrđeno pravo o naknadi troškova prijevoza po cijeni pokazne karte za III. zonu javnog prijevoznika Promet d.o.o., kad je mjesto rada u Spinčičevoj 1 kao i kad je mjesto rada u Šoltanskoj 1.

13. Iz same tužbe te daljnjih podnesaka tužitelja tijekom postupka proizlazi da tužitelj traži da mu tuženik isplati razliku manje isplaćene naknade troškova prijevoza. Naime, tužitelj navodi da mu je poslodavac umanjivao iznos naknade za one dane kada ne bi dolazio na posao npr. zbog korištenja jednog dana godišnjeg odmora, bolovanja ili slobodnog dana. Navedeno je u suprotnosti s Tumačenjima odredbe čl. 66. TKU/17 Zajedničkog povjerenstva za tumačenje TKU-a koje (Tumačenju br. 31/18 od 20.6.2018.) u kojem se navodi da se naknada za trošak prijevoza neće isplatiti za vrijeme privremene spriječenosti za rad i za dane kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao, te s Tumačenjem br. 103/19 od 17. travnja 2019. u kojem se navodi da se zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti u slučajevima kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao. Kako tuženik tužitelju nije isplaćivao naknadu za trošak prijevoza u slučaju korištenja slobodnog dana ili godišnjeg odmora ili bolovanja do dva dana, a što je opravdani izostanak do dva dana, proizlazi da je tuženik isplaćivao tužitelju umanjeni iznos naknade troškova prijevoza pa je tužitelj, prema mišljenju suda, dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva, sve u skladu s odredbom čl. 135. st. 1. ZR-a prema kojoj je u slučaju radnog spora teret dokazivanja na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno.

14. Prema mišljenju suda tuženik je tužitelju obračunavao trošak prijevoza protivno citiranim odredbama TKU-a i isplaćivao umanjenu naknadu troškova prijevoza. Naime, prema odredbi čl. 135. st. 1. ZR-a u slučaju radnog spora teret dokazivanja je na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno, a tuženik nije pružio dokaze kojima bi pobio navode i dokaze tužitelja, kako u pogledu osnovanosti, tako u pogledu visine tužbenog zahtjeva, a sam vještak je na temelju platnih lista i odjelnih lista utvrdio manje isplaćen trošak prijevoza primjenom odredbi TKU-a i same odluke tuženika.

15. U odnosu na navode tuženika da je tužitelj dodavanjem podrednog tužbenog zahtjeva izvršio preinaku tužbe pa je shodno tome izjavljen i prigovor zastare, navedeni prigovori su neosnovani.

15.1. Naime, sam tuženik pogrešno navodi da tužitelj u glavnom tužbenom zahtjevu potražuje razliku troškova prijevoza tvrdeći da ima pravo na isplatu istih po prijednim kilometrima, a u podrednom potražuje razliku troškova prijevoza tvrdeći da mu tuženik nije smio umanjivati visinu cijene mjesečne pokazne karte za dane nedolaska na posao, odnosno da se radi o dva sasvim različita činjenična opisa, dva sasvim različita osnova.

15.2.Prvenstveno, tužitelj uopće ne traži isplatu troškova prijevoza po prijeđenim kilometrima, niti je to navedeno u podnesenoj tužbi. Štoviše, tužitelj i u glavnom i u podrednom tužbenom zahtjevu potražuje isplatu razlike na ime troškova prijevoza prema cijeni mjesečne karte za III. tarifnu zonu, s tim što u glavnom tužbenom zahtjevu za razdoblje od 21.03.2020.-11.05.2020. (kada zbog pandemije Covid-19 nije postojala redovna linija međumjesnog javnog prijevoza, što je sada već notorna činjenica) potražuje isplatu po prijeđenom kilometru za mjesto rada u Spinčičevoj 1 (Firule), dok podrednim tužbenim zahtjevom potražuje također isplatu na temelju cijene mjesečne karte za III. tarifnu zonu s izmjenom da je za vrijeme 21.03.2020.-11.05.2020. mjesto rada Šoltanska 1 (Križine).

15.3.Naime, navedeno je već zatraženo u prvotno uređenom i postavljenom tužbenom zahtjevu (list spisa 34-36), čemu se tuženik nije usprotivio, takav nalog za vještačenje je i dan vještaku na ročištu od 19.ožujka 2026., pa u tom smislu nije došlo do nikakve preinake tužbenog zahtjeva, pa prema tome ni zastare predmetnog potraživanja.

15.4.Nadalje, sam vještak u svojem nalazu i mišljenju navodi da je za potrebe izrade nalaza i mišljenja od tuženika zatražio specifikaciju po danima kada je tužitelj radio na adresi Spinčičeva 1 – Firule, a kada na adresi Šoltanska 1 – Križine, na što da se tuženik očitovao kako je tužitelj radio prema potrebi na oba lokaliteta, bez vođenja točne evidencije o tome u kojem razdoblju i na kojem lokalitetu je radio. Navedena e-mail korespondencija je ujedno i sastavni dio nalaza i mišljenja, pa je tako utvrđeno kako je tuženik dana 28.travnja 2026. na zahtjev vještaka naveo da je tužitelj djelatnik Klinike za anesteziju i intenzivno liječenje koja djeluje na oba lokaliteta (Firule i Križine), a da je tužitelj u utuženom razdoblju prema potrebi radio na oba lokaliteta, s tim da poslodavac nije vodio točnu evidenciju u kojem razdoblju i na kojem lokalitetu je tužitelj u utuženom periodu bio. Upravo iz toga razloga vještak je izradio dvije varijante o razlici na ime manje plaćenog putnog troška, a koja bi se odnosila samo na vrijeme od 21.03.2020.-11.05.2020., pa ja stoga razlika između glavnog i podrednog tužbenog zahtjeva svega 1,43 eura.

16.Sukladno odredbi članka 5. Zakona o radu ("NN" 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 64/23- u daljnjem tekstu ZR-a) poslodavac je dužan voditi evidenciju o radnicima koji su kod njega zaposleni, a koja evidencija mora sadržavati i podatke o radnicima i o radnom vremenu. Ovo je razvidno i iz članka 8. izvatka iz Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima ("NN" 73/17), te iz članka 13. stavka 1. izvatka iz Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("NN" 55/24), iz kojeg je jasno razvidno da evidencija o radnom vremenu radnika mora sadržavati osim podataka o radniku i podatke o početku i završetku rada. Temeljem odredbe članka 135. stavka 4. ZR-a u slučaju spora u vezi s radnim vremenom, ako poslodavac ne vodi evidenciju iz članka 5. stavka 1. Zakona na propisani način, teret dokazivanja radnog vremena je na poslodavcu.

16.1.Kako je sam poslodavac ovdje tuženik priznao da nije vodio točnu evidenciju kada i na kojem lokalitetu je tužitelj radio u utuženom razdoblju, čime je postupio suprotno gore navedenim zakonskim i podzakonskim odredbama, a sud je primjenom pravila o teretu dokazivanja, a posebno uzimajući u obzir odredbu čl.9. st.3 ZR, prihvatio kao osnovan glavni tužbeni zahtjev te obvezao tuženika na isplatu iznosa od 931,48 eura.

17.U odnosu na tuženikovo protivljenje djelomičnom povlačenju tužbe i tužbenog zahtjeva, nije sporno da je smanjenje odnosno postavljanje tužbenog zahtjeva sukladno nalazu i mišljenju vještaka svrsishodno radi rješenja odnosa među

strankama s obzirom da tužitelj nema potrebnog financijskog znanja da bi u potpunosti ispravno matematički postavio određeni tužbeni zahtjev.

17.1. U situaciji kada tužitelj tužbom prvotno potražuje isplatu iznosa od 1.520,00 eura pa potom, po dostavi nalaza i mišljenja sudskog vještaka, snižava (sada prihvaćeni) tužbeni zahtjev tako da potražuje 931,48 eura, dakle povlači dio tužbenog zahtjeva, prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda RH od 26. travnja 2021. radilo bi se o djelomičnom povlačenju tužbe na koje se primjenjuju odredbe o povlačenju po čl. 193 ZPP-a, a s obzirom da je do djelomičnog povlačenja došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, potreban je pristanak tuženika (Županijski sud u Varaždinu GŽ-1601/24, Županijski sud u Puli-Pola GŽ-1405/21, Županijski sud u Zagrebu GŽ R-1281/22). Naime, ako se gleda ukupan iznos koji je tužitelj potraživao prvotno uređenim tužbenim zahtjevom (1.520,00 eura), te konačno uređenim glavnim tužbenim zahtjevom (931,48 eura), isti je djelomično povukao tužbu i tužbeni zahtjev.

18. Slijedom svega navedenog, kako je tužitelj prema mišljenju suda dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno da je tuženik obračunavao trošak prijevoza protivno citiranim odredbama TKU-a i isplaćivao umanjenu naknadu troškova prijevoza u utuženom razdoblju, isti je prihvaćen kao osnovan na način kako je to određeno u toč. I izreke prema kojoj je dosuđen iznos od 931,48 eura, a odbijen za iznos od 588,52 eura zbog protivljenja djelomičnom povlačenju.

19. Na dosuđene iznose tužitelju su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) koje teku od dospijeća svakog pojedinačnog dijela iznosa do isplate (čl. 84. st. 3. ZR/09 odnosno, čl. 92. st. 3. ZR/14).

19.1. Kako je sud prihvatio glavni tužbeni zahtjev, to nije posebno obrazlagao podredni tužbeni zahtjev.

20. Odluka o parničnom trošku se temelji na odredbama čl. 154.-155. Zakona o parničnom postupku.

20.1. Prema odredbi članka 154. stavak 2., ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

20.2. Naime, kada stranka djelomično uspije u sporu, tada prilikom određivanja razmjernog dijela parničnih troškova sud treba voditi računa ne samo o visini odbijenog odnosno prihvaćenog tužbenog zahtjeva, već i o osnovi tužbenog zahtjeva, odnosno treba uzeti u obzir ne samo kvantitativni uspjeh s tužbenim zahtjevom već i kvalitativni.

20.3. Tijekom postupka tuženik je osporavao osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. U odnosu na osnovu, tužitelj je s istom uspio u cijelosti, dok je u odnosu na visinu uspio u omjeru od 61%, pa je samim time i djelomično uspio u postupku. Time se uspjeh tužitelja umanjuje, pa kad se uzme u obzir osnova i visina, tužitelj je u postupku uspio sa 81%, dok bi uspjeh tuženika s druge strane onda bio 19%. Sukladno navedenom valjalo je donijeti i odluku o trošku u ovom postupku.

20.4. Tužitelju je priznat slijedeći trošak: sastav tužbe-75 bodova, sastav podneska od 11.12.2023.-75 bodova, zastupanje na ročištu od 03.07.2025., 19.03.2026., 16.09.2026.-svako po 75 bodova, sastav podneska od 19.9.2025.- 75 bodova, zastupanje na ročištu od 16.10.2025.-75 bodova, sastav podnesak od 25.08.2026.-18,75 bodova, pristup na ročište za objavu presude-37,5 bodova, ukupno 431,25 bodova (1 bod=2,00 eura), što daje 862,50 eura+PDV=1.078,12 eura. S obzirom da je razlika uspjeha tužitelja i tuženika 62%, tužitelju pripada 60% od 1.078,12 eura što iznosi 668,43 eura+trošak vještačenja od 400,00 eura, ukupno 1.068,43 eura. Tužitelju nije priznat sastav podneska od 12.5.2025. kojim uređuje i dopunjuje tužbu jer je već u tužbi bio dužan navesti sve što tužba mora sadržavati pa tako i određeni tužbeni zahtjev (Županijski sud u Bjelovaru, Gž R-80/2026.). Isto tako nije priznat sastav podneska od 4.9.2025. (požurnice) nije bio potreban za vođenje ovog postupka

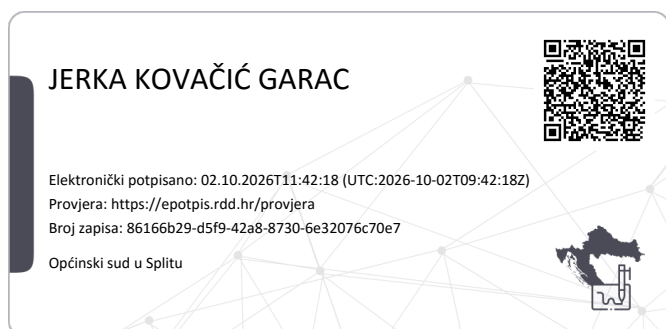
20.5. U izreci odluke kojom se dosuđuju troškovi postupka sud navodi samo ukupan iznos troškova postupka koji je jedna stranka dužna naknaditi drugoj, dok se priznavanje/nepriznavanje troškova, prijeboj i ostalo obrazlažu u samoj odluci (Županijski sud u Varaždinu, Gž 829/05 od 14.9.2005.).

21. U odnosu na zahtjev da se parnični trošak isplati na račun pun. tužitelja, navodi se slijedeće. Odredba čl. 95. st. 1. toč. 3. Zakona o parničnom postupku propisuje da punomoćnik poduzima sve radnje za zastupanog pa tako i prima dosuđene troškove u ime i za račun zastupanog ako mu ih protivna strana dobrovoljno plati. Međutim, ne može se protivnoj strani naložiti da bez posebne punomoći, kojom bi stranka izričito ovlastila punomoćnika da prima novčanu tražbinu na svoj račun, isplatu na račun punomoćnika i izvrši (odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd-1019/2023 od 10. svibnja 2023.g i odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj UIII/70/2015 od 2. ožujka 2017.) Uvidom u spis utvrđeno je da je tužitelj odv. Martini Radić Šunjić izdao punomoć za vođenje parnice. Međutim, punomoćnik može primiti dosuđene troškove ako mu ih protivna strana dobrovoljno plati dok se ne može naložiti protivnoj strani tj. u ovom konkretnom slučaju tuženiku, da tužitelju troškove parničnog postupka isplaćuje na punomoćnikov račun. Naime, ne radi se o specijalnoj punomoći kojom bi tužitelj ovlastio svojeg punomoćnika za primanje novca pa niti na ime troškova postupka u ovom sporu. Dostavljena punomoć ni u kojem slučaju ne predstavlja uporište da se sudskom odlukom (presudom) plaćanje troškova parničnog postupka naloži na račun punomoćnika stranke. Takav stav zauzet je u velikoj većini novijih drugostupanjskih odluka (Županijski sud u Zagrebu, Gž R-53/2026 od 06.02.2026., Gž R-80/2026 od 26.02.2026. i Gž R-241/2025 od 6.3.2026.; Županijski sud u Bjelovaru, Gž R-140/2025 od 16.12.2025. i Gž R-55/2025 od 30.12.2025.; Županijski sud u Šibeniku, Gž R-96/2025 od 20.02.2026.; Županijski sud u Zadru, Gž R-136/2024 od 12.2.2025.; Županijski sud u Sisku, Gž R-127/2024 od 23.05.2025., Županijski sud u Osijeku Gž R-290/2025 od 19.02.2026., itd.).

22. S obzirom na sve gore navedeno valjalo je odlučiti kao u izreci.

Split, 2.listopada 2026.

Sudac
Jerka Kovačić Garac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi županijskom sudu, putem ovog suda.

DNA:

-pun. tužitelja

-tuženiku

Broj zapisa: **9-3088e-09fca**

Kontrolni broj: **0c772-24d0f-1e08f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.